

πλατεῖα καὶ ἀκτὴ ἔρημος τὰ θεωρεῖα. Ἴσως τόσον σφριγῶσαν νεότητα μυριθεῖσαι αἱ κακογυναικες τὴν ἀπέφυγον ἐπιτηδεῖως. Τίς οἶδε, τί ἡδύνατο νὰ συμβῇ! Ἴσως καὶ διὰ νὰ παρηγορηθῶν τ' ἀνάκτορα, ὅτι ναι μὲν οἱ ποδόγυροι καὶ οἱ κορσέδες ἀπέφυγον τὸν περίβολον τῆς Αὐλῆς, ἀλλ' ἀπέφυγον ἐπίσης καὶ τὸν περίβολον τοῦ θεάτρου. Τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Δεκατσαῖν ἐν μιᾷ μοίρᾳ!

* *

Πρὸς τὴν νεότητα τοῦ κόσμου ἀνταπεκρίνετο ὁ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν κόσμος τῆς σκηνῆς. Ἐσελάγιζεν ὁ χρυσὸς τοῦ ἀερίοφωτος εἰς νεογραμμένας σκηνογραφίας· ἡρέμα ἀνεπτύσσετο ἡ νέα ἀπὸ σκηνῆς διδασκαλία ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καλλιτέχνου θιασάρχου· νεώτατοι ὅλοι οἱ ἡθοποιοὶ καὶ τινες ὠραιότεροι ὄλων. Ἡ ὠραιότερα τῶν Ἑλληνίδων ἡθοποιῶν, ἡ μᾶλλον ἡ μόνη ἀληθῶς ὠραία, ὑπὸ τὴν γραφικὴν ἐκφρασιν στολῆς τῆς Ἑβραΐδος Γεσσικᾶς, ἀνακαλυπτουσιν γυναικίους βραχιόνας ἀθλητικῆς καλλονῆς καὶ περιάπτουσιν εἰς τὸ στήθος ἀγαλματώδεις ἐξοχὰς, ἐφώτιζε τὴν παρᾶστασιν μὲ τὸ μελιτώδες φῶς τῶν ἀμυγδαλωτῶν ὀφθαλμῶν τῆς· καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἡ αἰωνία νεότης τοῦ Χαίξσπρ, περιδινοῦσα ἐν μιᾷ ἀκτίνι τῆς μεγαλοφυΐας του, τὸ πάθος, τὸν γέλωτα, τὸ πνεῦμα, τὴν ἀλήθειαν.

* *

Πιστεύετε ὅτι ἐγελάσαμεν περισσότερον ἀπὸ ἐσπερίδα γαλλικοῦ βωδεδιλλεῖου; Ἦτο τόσον ἐλαφρὰ παράστασις, ὥστε πολλάκις ἐξηπατώμεθα, φανταζόμενοι ἑαυτοὺς εἰς θέατρον ὀπερέτας. Τὴν γαλανὴν αὐτὴν ἀτμοσφαῖραν διέσχίζον αἱ ἀστραπαὶ τῆς ὑποκρίσεως τοῦ Σαῦλὸς Δεκατσαῖ.

Οἱ πάντες ἐν τῇ ὑποκρίσει τῶν λοιπῶν ἡθοποιῶν διείδον ἐναργῶς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ διευθύνοντος τὸν θίασον, ἐπίδρασιν τὴν ὅποιαν δὲν διέφυγεν οὐδ' ὁ πρωτοτυπώτερος πάντων Νικηφόρος. Προχθὲς ἦτο ὁ ἴδιος ἀγαπητότατος τοῦ δημοσίου ὑποκριτής, μείον τῶν μικρῶν τοῦ ἐλαττωμάτων· ὁ κύριος Τσοῦκας διεκρίθη πολὺ· ἡ κυρία Ἰωάννα Νικηφόρου ἀπήγγειλεν ἐναργέστατα· ὁ κ. Ποφάντης διεκρίθη διὰ τὰ κομψὰ σκηνικά του· ὁ κ. Κοτοπούλης ἀνταπεκρίθη καλῶς εἰς τὸ μέρος του καὶ μόνος ὁ κ. Καρδοβίλλης ἡλαττώθη ὀλίγον τῶν ἄλλων.

Τὸ κοινὸν ἀπήλαυσε, ἐχειροκρότησεν, ἀνευφύμητεν.

Κρεῖ-Κρεῖ.

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΕΥΘΥΜΕΙ

(Συνέχ. Ἰδεῖριθ. 371).

Πάντα ταῦτα ἐμφαίνει ἡ κλαυθμηρὰ ἐκείνη φωνή, ἥτις πειράται νὰ ἀποτελέσῃ ἄσμα! Καὶ παρὰ τὸν δυστυχῆ ἐκεῖνον, πλὴν εὐγενῆ, ἐπαίτην, δύο νέαι ἀδελφαί, ἰσχυραὶ ἐπίσης, ὠχραὶ, μελανέμονες, ἀνατείνουσι καὶ αὐταὶ ἀσθενεῖς τινες ἥχους, καὶ σχηματίζεται οὕτω μία θλιβερά, οἰκτρὰ, ἀπελπιστικὴ τραγωδία, ἥς ὁ πένθιμος τόνος ἀντὶ νὰ ἐλκύσῃ ἀκροατάς, ἀπομακρύνει καὶ αὐτοὺς τοὺς παροδίτας. . .

Ἐμελαγχολήσατε; Τὸ ἀντίδοτον εἶναι πρόχειρον. Μεταφέρμεν τὴν σκηνὴν εἰς φαιδρότερον καὶ δροσερώτερον ἔδαφος, ἔνθα τὰ ζωηρὰ καὶ ἐμμελῆ κυμάτια ῥηγνύμενα μαλθακῶς, παρίστανται ἐν τῇ ἐξεγειρομένη φαντασίᾳ ὡς συμπεπλεγμένη χορεία ἐραστῶν ἀναλυομένων ἅμα τῇ ἐπαφῇ τῆς πυρώδους ἀγκάλης τῆς κοινῆς ἐρωμένης των, ἢ ὡς μακρὰ ἀ-

λυσσος ἥς τοὺς κρίκους ἀποτελοῦσι τὰ ποικίλα ταῦτα ὑδάτινα τόξα. Ἦδη ἡ διεγερτικὴ, ἡδυπαθὴς καὶ πλήρης πόθων θερμότης τοῦ δεῖλι, συγκερᾶται εὐαρέστως μετὰ τῆς καταπραυντικῆς, ποιητικῆς καὶ ἐμπλέου ῥεμβασμῶν δρόσου τοῦ λυκόφωτος. Ἡ ἄμωπις αὐξάνει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὴν ἐνέργειάν της ἐπὶ τῶν ὑποχωρούντων ῥυθμικῶν κυμάτων, καὶ ἡ μυστηριώδης αὐτὴ φυσικὴ δύναμις ἡ τόσῃ κανονικῶς ὀρίζουσα τὰς κινήσεις τοῦ μεγάλου ὕγρου στοιχείου, ὁμοιάζει πρὸς στρατηλάτην ἀόρατον διευθύνοντα τὴν ἄτακτον ὑποχώρησιν στρατιᾶς κυανέιμονος καὶ ἀφροσκαποῦς· τὰ κύματα ὀπισθοχωροῦσιν ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ ἡ παραλία ἐπεκτείνονμένη ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον λαμβάνει τὸ σχῆμα μεγάλου πλακοῦντος, ποικιλομένου ὑπὸ σωρείας μικτῆς ὁστράκων, ψηφιδίων καὶ βρύων. Ἡ θάλασσα δὲν ὀργᾷ πλέον, δὲν ἀναδίδει τὸν ζωηρὸν καὶ ἀδιάκοπον παφλασμόν τῆς πρωΐας, ἀλλ' ὡς ἐάν κατεπονθήσῃ ὑπὸ τῆς παρατεταμένης ὀρμῆς της, φαίνεται ὅτι ἐξαπλοῦται μαλθακῶς ἐπὶ τῆς εὐρείας της κοίτης, καὶ ὁ ἐλαφρὸς ψίθυρος τὸν ὅποιον ἀναδίδει, κατέχει τὸ γλυκὺ μυστήριον τῆς πνοῆς παρθένου ἡρεμούσης ἐν παιδικῷ ὕπνῳ καὶ ἱπταμένης εἰς νεαθικὸς ὄνειρους. Πλὴν δὲν εἶναι μόνη ἡ θαλασσία ἄμωπις ἥτις διαχέει τὴν ἀνέκφραστον ταύτην θυμηδίαν κατὰ τὴν ῥωμαντικὴν στιγμὴν τοῦ λυκόφωτος. Ὁ οὐρανὸς, ἡ ἀτμοσφαῖρα, τὰ δένδρα, τὰ πτηνὰ, ἡ κοινωνία, τὰ πάντα μετατρέπονται καὶ ἀλλοιοῦνται ὡς ὑπὸ τὸ κράτος γενικῆς ἀμώπιδος, καὶ φαίνονται ὑφιστάμενα παράδοξον ἐπανάστασιν τείνουσαν πρὸς τὴν δημοκρατίαν τῆς σιγῆς. Παντοῦ ἐξαπλοῦται ἡ γαλήνη ἐκείνη ἡ γλυκεία καὶ ἱερὰ, ὅφ' ἣν τελεῖται ἡ κανονικὴ μάχη τῆς νυκτὸς κατὰ τῆς ἡμέρας, καὶ περὶ τῶν θελητῶν τῆς ὁποίας πᾶσαι αἱ μεγάλαι καὶ αἰσθηματικαὶ καρδίαι ἐξίστανται καὶ ζιτοῦσι νὰ ἐκφράσωσι ἐπὶ τῆς ποιήσεως τὴν ἐκστασίν των. Εἶναι λυκόφως! Ἡρεμία θεία, βαυκάλισμα τῆς φύσεως, ἀνάπαυσις τοῦ παντός, προσευχὴ τῆς γῆς, μεϊδιάμα τοῦ στερεώματος! Εἶναι ἡ μεγαλοπρεπὴς στιγμὴ ἣν ὕμνησεν ἡ ἡδυπαθὴς Σαπφώ διὰ τῆς λύρας της, ἔψαλλεν ὁ μυστηριώδης Δαυὶδ ὑπὸ τὴν βασιλικὴν κιθάραν του, ἐλάμπρυνεν ὁ μελαγχολικὸς Δάντης ἐν ταῖς ζόφοις τοῦ Ἄδου του, ἐλάτρευσε ὁ περιπαθὴς Λόρδος ἐν μέσῳ τῶν περιδινητικῶν ἀλμάτων τῆς ἐξάλλου φαντασίας του, καὶ ἥτις ἐν τούτοις δὲν ἡδυνήθη νὰ ἐρμηνευθῇ ἐντελῶς, οὔτε ν' ἀπεικονισθῇ ἐπιτυχῆς, διότι πρὸ τῆς μυστηριώδους καλλονῆς της, ἡ γραφὴ ἀμβλύνεται καὶ ὁ χρωστήρ ἀμαυροῦται! Εἶναι ἡ στιγμὴ καθ' ἣν ὁ κόσμος ῥοφᾷ ἡδέως τὸ νέκταρ τῆς εἰρήνης.

. l' ora che volge il desio
. e intenerisce il cuore. . . .

* *

Τὸ θέλητρον τῆς αἰσθηματικῆς ταύτης ὥρας εἶναι ὑπερ-
τερον τῆς φυσικῆς ψυχρότητος τῶν τέχνων τοῦ Βορρᾶ, ἅτινα
δὲν δύνανται ν' ἀποτινάξωσι τὴν γλυκεῖαν ἐπήρειάν των. Οἱ
τυπικοὶ καὶ ἀδιάφοροι ἐπισκέπται τῆς παραλίας συμπτύσσουσι
τὴν ἐφημερίδα κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ἡ κλείουσι τὸ βιβλίον,
ἀνάπτουσι τὸ σιγάρον ἢ τὴν καπνοσύριγγά των, ἀφίνουσι τὸ
σύνηθες ἐδώλιόν των, καὶ ἔχοντες ἐπὶ τῆς λείας μορφῆς των
ἐγκεχαραγμένην παράδοξον πλὴν ἡδυτάτην αἰσθηματικὴν ἐκ-
φρασιν, κατέρχονται ἀθρόοι εἰς τὰς ἐκτάσεις τῆς ὑγρᾶς ἄμ-
μου ἣν ἀφίνουσι τὰ ἐξακολουθοῦντα τὴν κανονικὴν ὑποχώ-
ρησιν των κύματα, καὶ ἐπ' αὐτῆς πλανῶσιν ἀφηρημένως τὰ
βήματα κατὰ μῆκος τῆς θαλασσίας ζώνης, ἐν ᾧ τὰ κολοσ-
σαία πέδιλά των, ἄμοιρα πάσης αἰσθηματικῆς διαχύσεως,
σχηματίζουσιν ἐπὶ τῆς ἀμμόδους ἐπιφανείας διὰ τῶν ἰχνῶν
των μικρὰς λίμνας. Καὶ ἐν ᾧ τὸ ἀναβρόν ἐξ αὐτῶν ὕδωρ,

πλημμυρεῖ τὰς φιλαρέσκους περικνημίδας τῶν ῥωμαντικῶν ὁδοιπόρων, οὗτοι μὲ στόμα κεχηνός, μὲ βλέμμα ἀπλανές, μὲ κινήσεις ἀσταθεῖς, ἐξακολουθοῦσι τὴν παράδοξον πορείαν των, ὡς ἐὰν ἐπεθύμουν νὰ ἐξιλεώσωναι κατὰ τὴν ποιητικὴν ἐκείνην στιγμὴν των, ὅλας τὰς μικρὰς προόδους τῆς ἀπαθείας καὶ τῆς ψυχρότητος ἃς ὁ βίος των ἀριθμεῖ. Πλὴν βεβαίως μόνον τὸ θέαμα τῶν ἐκκεντρικῶν τούτων περιπάτων, δὲν θὰ παρῆχε μεγάλην αἰτίαν θαυμασμοῦ καὶ μελέτης, ἐὰν δὲν παρηκολουθεῖτο ὑπὸ ἐτέρου θεάματος ἐπίσης ἐκκεντρικοῦ, ἀλλὰ προσέτι πλήρους ἡδονῆς καὶ γοήτρου. Αἱ ἀφρώδεις, αἱ κομψαί, αἱ εὐμελεῖς Ἀλβιονίδες, ἐν αἷς ὑπάρχει τόσον ἀνεπτυγμένος ὁ ἐγωϊσμός τοῦ φύλου των, δὲν θέλουσι νὰ καθυστερήσωσι τῶν ἀνδρῶν, καὶ δὲν βραδύνουσι ν' ἀκολουθήσωσιν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς ἄμμου· τρέχουσιν ἐπ' αὐτῆς, ὀρμῶσι, σκιρτῶσι, ἐλίσσονται, συσσωρεύονται, συγκρούονται, ἀφίχονται ἡχηρὸς γέλωτας, διασταυροῦσι βλέμματα πλήρη παιδικωτάτης ἀγαλλιάσεως, διώκουσι τὰ κύματα, διώκονται ὑπ' αὐτῶν, πάλλουσιν, ἀσθμαίνουσι, πορφυροῦνται, καὶ ἀπνιδισμέναι τέλος ρίπτονται ἀκηδεῖς ἐπὶ τοῦ προστυχόντος λίθου, ὅπου ἀναπαυόμεναι πρὸς στιγμὴν, λαμβάνουσι καιρὸν νὰ διορθώσωσι τὴν ἀποστατήσασαν κόμην των. Ἐκεῖ ἔγκειται ὅλος ὁ προσωρινὸς οὗτος εὐτρεπισμός των, εἰς πᾶσαν ἄλλην ἀταξίαν οὔτε προσέχουσι κἄν. Αἱ τολμηρότεραι ἐξ αὐτῶν ὑφίστανται τὰς προσβολὰς τῶν κυμάτων, ἅτινα δίκην ἐξημμένων ἐραστῶν, περιρρέουσι τοὺς πόδας των, καθυγραίνουσι τὰς περικνημίδας των, καὶ ἀνέρχονται εἰς τὰς ἐσθῆτάς των ἥς τὸ κατώτερον μέρος κατακλύζουσιν. Τότε ἄρχεται ἡ ἡδυπαθεστέρα σκηνή. Τὰ σανδάλια ἀποβάλλονται, αἱ περικνημίδες ἀπορρίπτονται, ἡ ἐσθὴς ἀνασύρεται μέχρι γονάτων, καὶ αἱ εὐμελεῖς ἐκεῖναι κόραι, ἐν τῇ παιδικῇ ἀφελείᾳ των καὶ ἐν τῇ ζωηρᾷ φιλοπαιγμοσύνῃ των, ἀφίχονται τὰς λευκάς, κανονικάς, καὶ στρογγύλας κνήμας των εἰς τὴν διάκρισιν τῶν κυμάτων καὶ τῶν βλεμμάτων, καὶ ἐξακολουθοῦσι τὰς ἐπαγωγὰς σκιρτήσεις των. Καὶ εἶναι νεάνιδες ἤδη, οὐχὶ παιδίσκαι. Ἡ ἡδυπαθὴς ὀριμότης τῶν γυναικῶν ἐκείνων τορευτῶν ποδῶν, ἐμφαίνει τὴν προκλητικὴν ἐκείνην ἡλικίαν, τὴν παρεμφερῆ τῇ γλυκεῖᾳ Ἡοῦ, τὴν ἡλικίαν ἣν ὑμνησεν ὁ Λαμαρτίνος εἰς τὸ *Πρῶτον ἄλλος του*, καὶ ἥτις ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τῆς Μεσημβρίας ἐκκολλάπτει τὰ βιαιότερα πάθη. Καὶ ὅμως ὑπὸ τὸν

Βρετανικὸν οὐρανὸν ἡ ἡλικία αὕτη εἶναι γαληνιαία ἔτι καὶ πλήρης παιδικότητος! Πρέπει τὸ χιονῶδες ἐκεῖνο σῶμα νὰ ὑποστῇ ἐπὶ πολὺ εἰσέτι τὴν ἀσθενῆ θερμότητα τοῦ Ἥλιου τῶν Βορείων κλιμάτων ὅπως ἀναφλεχθῇ ἡ καρδιά, καὶ ἐκργῶσι τὰ πυρωδέστερα τῶν αἰσθημάτων της. (Ἀκολουθεῖ)

TIMESON

ΝΕΟΝ ΛΑΜΠΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΑΙ Σας

ἤνοιξεν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, ὑπ' ἀριθ. **246**, ἀπέναντι τοῦ Παντοπωλείου Κοσμοπούλου.

Ἐφερε καὶ **ὅλον ἐν φέρνει** ἐκτάκτως ὠραίας λάμπας, πρωτοτύπου ὠραιότητος καὶ μοναδικῆς καλλονῆς, καὶ τὰς πωλεῖ εἰς πολὺ συγκαταβατικὰς τιμὰς.

Τὸ τελευταῖον φθάσιμον τῶν λαμπῶν του εἶναι ἀξιοθέατον.

Πετρέλαιον πρώτης πωλεῖται ἐν τῷ Καταστήματι πρὸς **80** λ- ἡ ὀκά.

Εἰς δὲ τὸ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐπωνυμίαν **ἐν Πειραιεῖ** Κατάστημα, ὁπισθεν τοῦ ἀγίου Σπυρίδωνος, πωλεῖται **ξυλεία** μὲ πολὺ συγκαταβατικὰς τιμὰς, ὡς καὶ πετρέλαια χονδρικῶς καὶ λιανικῶς.

Μοναδικὸν παράδειγμα!

Ὁρισμέναι τιμαὶ δι' ὅλα τὰ εἶδη τῶν μύρων καὶ ἀρωμάτων εἰς τὴν μεγάλην ἀποθήκην τοῦ

ΚΟΥΡΕΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΝΤΑ

('Ὀδὸς Αἰόλου)

Τὰ πλεῖστα ἐγγλέζικα, τοῦ **Ἀτκινσων**, προμηθευτοῦ τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας.

Ἐφεύρεσις τῆς στιγμῆς! Τὸ Ὀδοιοσυμητικὸν **Ἐλιξήριον**, συνιστώμενον ὡς τὸ καλλίτερον τονωτικὸν τῶν Οὐλῶν καὶ τὸ δραστικώτερον φάρμακον κατὰ τῆς Ὀδονταλγίας.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ ΕΝ ἈΘΗΝΑΙΣ

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Σ. ΚΟΝΤΟΥ

ΓΛΩΣΣΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ

Εἰς τόμος εἰς 8ον σελ. 113' — 593

Ἐτιμώμενος δεδεμένος δραχμῶν νέων 114